

Нъ нестига на пастыря да бѣде съ словото поучителенъ, и съ животѣтъ святъ, нъ еще треба да има и голѣма грижа за стадото, да подема голѣмы трудове и да бѣде бодъръ (на нога).

Треба да ся грижа, понеже Богъ щетрѣси отъ рацѣты пастыревы повѣренното нему стадо, и ще рече въ послѣднийтъ часъ: „Дай отвѣтъ за домогителството.“ (Луки 16, ст. 2). Оправно ся слуша словото Господне въ Іезекіалевото пророчество врѣхъ нерадивыты и лѣныты пастыри. „Ты (думи) говори Адочаи Господь: „Оне пастыри Иеранлевы, да ли пастыриты съ пасать сами? Пастыриты не пасать ли овцы? Ето млеко то ядохте, и съ вълнѣтъ съ облачихте, и тѣстото заклахте, а овцѣты ми не пасохте, слабыя и запрелыя неповдигнахте, боляны не исцѣрихте, строшенныя необвръзахте, ураненныя не зарастихте, и сбъркашыя непоправихте, и изгубенныя не потражихте; съ власть гы наказахте, съ нахокваніе, и разсыпахъ съ овцѣты ми, че немахъ пастырь-